

« zurück blättern

CZANKA subst. f., ab 1603; auch *czamka*; ‘Stange am Pferdezaum’ – ‘*drażek przy munsztuku*’: (1603) 1647 Hipp. 58, L *Munsztuk złożony jest z czanek, z wędzidła i z podbrodka. Czanki bywaią proste abo wprzód pochylone; są zakrzywione nieco nazad, są też i bardzo krzywe.* o 1840 Berw. Pow. I 91, DOR *Cisak niechętny dzisiaj, że ją [kulbake] nań kładą tak rano; zżyma się, ziemię kopytem bije – łeb w górę zadziera i wyżuwa czamkę stalową.* o [LBel.] 1840 Berw.Pow. 215, DOR *Czanka – drążek u munsztuka, który się składa z czanek, z wędzidła i podbródka.* – L, SWIL, SW, DOR (daw.). ♦ **Var:** *czamka* subst. f., [hapax] 1840 Berw.Pow. 91, DOR – nur DOR; *czanka* subst. f., (1603) 1647 Hipp. 58, L o [LBel.] 1840 Berw.Pow. 215, DOR – L, SWIL, SW (m.u.), DOR. ♦ **Etym:** nhd. *Zange* subst. f., ‘Gebiß für Pferde’, GRI. ❖ Auch wenn Berwiński 1840, DOR die Definition aus Hippika (1603) 1647, L über LINDE aufnimmt, scheint die Kontinuität der Überlieferung durch seinen zweiten Beleg und durch das Fehlen des Deskriptors “ungewöhnlich” bei LINDE selbst gewährleistet. Der Anlautkonsonant [č] ist hyperkorrekt, die Schreibweise mit <m> ist wahrscheinlich ein Druckfehler; vgl. jedoch ↑*klamka*.

« zurück blättern